

Samrådsspørgsmål Ø

”Vil ministeren redegøre for de væsentligste resultater på de seneste højniveaumøder på udviklingsområdet i forbindelse med FN's generalforsamling i New York? Herunder blandt andet om Millennium Development Goals (MDG) og New Partnership for Africa's Development (NEPAD)?”

Jeg er glad for at få en lejlighed til først at se tilbage på sidste uges begivenheder i New York og dernæst se frem med en orientering om det kommende årsmøde i Verdensbanken medio oktober.

Millennium Development Goals (MDG) højniveaumødet i New York havde til formål at gøre status over, hvor langt vi er kommet med at føre MDG'erne eller på dansk 2015 Målene ud i livet. Og ikke mindst drøfte, hvordan vi gennem stærke partnerskaber kan sikre den helt nødvendige fremdrift for at nå Målene om bare syv år. Der blev sendt et klart politisk signal om, at målene skal nås – ikke bare som globalt gennemsnit, men i alle regioner og lande. At det er vores fælles internationale forpligtelse.

Her halvvejs mod 2015 kan vi konstatere fremskridt mod opfyldelsen af 2015-målene særligt i forhold til den globale bekæmpelse af fattigdom og i forhold til at sikre alle børn primær uddannelse. Men i Afrika er der generelt langt igen på de fleste af målene. Med udsigt til økonomisk tilbagegang, stigende fødevarer- og energipriser og globale klimaændringer er opgaven ikke nem.

Højniveaumødet blev afholdt i en uge, hvor hele verden tæt fulgte den

finansielle krise, men jeg synes ikke, det fik lov til at stjæle billedet fra de udviklingsudfordringer, som vi var kommet for at drøfte.

Fra dansk side havde vi på forhånd lagt stor vægt på tre centrale aspekter:

- (i) At alle otte 2015-mål gives vægt i Generalsekretærens opsummeringen, så balancen fastholdtes;
- (ii) at debatten fokuserede på udvalgte kritiske elementer, som kan bringe os tilbage på sporet i 2010;
- (iii) at de kritiske elementer kommunikeres ud, så de kan danne basis for en ekstra indsats.

Min vurdering er, at højniveaumødet var en succes og leverede det, man kunne håbe på. Generalsekretærens opsummering dækkede alle mål og var meget specifik i sin fokus på de nye tilsagn. FN skønner, at der blev givet løfter om mere end 16 mia. USD ekstra i udviklingsbistand på mødet. Jeg kunne herudover med glæde konstatere, at Generalsekretæren hilste vores danske kampagne for øget fokus på ligestilling velkommen i opsummeringen.

Når det så er sagt, skal det også understreges, at dels var det meget uklart, om alle løfterne om flere penge til klima, fødevarer, uddannelse og så videre, reelt set er nye penge. Og dels har vi først topmødets endelige anbefaling af, hvilke kritiske elementer der skal fokuseres på de næste år, når resultaterne af de forskellige rundbordsdrøftelser er blevet gennemarbejdet.

Danmark har som bekendt gjort en særlig indsats for støtte til 2015-målene gennem vores mål 3 – ”**MDG3** Global Call to Action”. Vi har i år frem mod sidste uges højniveaumøde påtaget os at sikre, at kvinders ligestilling blev sat tydeligt på dagsordenen. Vi har valgt en særlig indsats for ligestilling, fordi det er en menneskeret, og fordi det kan betale sig. At fokusere på kvinder i udvikling giver simpelthen mest udvikling for pengene. Men til trods for den overbevisende dokumentation har det til min store ærgrelse hidtil været vanskeligt at nå igennem med budskabet. Vores målsætning har på den baggrund været dobbelt:

- At sikre politisk prioritering af MDG3 frem mod 2015 og
- at sikre flere ressourcer både fra donorer og partnerlande.

De store internationale møder om bistandseffektivitet i Accra, MDG højniveaumødet i New York og Doha-mødet om udviklingsfinansiering har været vigtige internationale pejlemærker for indsatsen. Lad mig lige kort nævne, Danmark bl.a. har været med til at gøre slutdokumentet fra Accra – Accra Agenda for Action – til et stærkt instrument for arbejdet med ligestilling på landeniveau.

Som led i kampagnen har vi iværksat en fakkeltogkampagne, der har indtil nu været rygraden i MDG3-initiativet. En fakkelmodtager forpligter sig til at gøre ”*something extra*” for ligestilling og kvinders muligheder. Og jeg er utrolig glad for og positivt overrasket over de stærke ”forpligtelser”, vi har fået fra de mange, der har modtaget en fakkel.

Fakler har siden marts i år vandret kloden rundt og genereret 100 nye stærke forpligtelse. Forpligtelserne fremgår af bogen ”100 Commitments” [UDLEVERES]. FN’s generalsekretær Ban Ki-moon fik fakkel nr. 100 i forbindelse med topmødet om 2015 Målene i New York. Det skete under en større side-event, hvor statsministeren og Liberias præsident Johnson-Sirleaf, var værter.

Forløbet i New York var en foreløbig kulmination på arbejdet. Men det slutter naturligvis ikke her. Udgangspunktet for vores fokus på MDG3 har været vores krav om, at Mål 3 prioriteres på samme niveau som de øvrige mål, men regeringens fokus på MDG3 betyder jo ikke, at de øvrige mål er mindre vigtige. Der vil i de kommende år være stort behov for at se på, hvordan vi skaber vækst. Det drejer sig om landbrug, udvikling af landområderne, infrastruktur og privatsektorudvikling ikke mindst i Afrika. Det er emner, som vi ser nærmere på i Afrika Kommissionen.

Mandag den 22. september deltog jeg i **FN’s højniveaumøde om Afrikas udviklingsbehov i New York (NEPAD mødet)**. Mødet var indkaldt efter pres fra de afrikanske lande som et supplement til højniveaumødet om 2015-målene. For at sikre fokus på Afrika. Det kontinent, som samlet set er længst fra at nå 2015-målene.

Fra dansk side havde vi arbejdet for, at der under mødet blev sat særlig fokus på: 1) Bedre job- og uddannelsesmuligheder for unge; 2) At kvinder skal have

en central rolle i udviklingsprocessen; og 3) Der skal være større opmærksomhed om klimaudfordringerne.

Jeg er tilfreds med at kunne konstatere, at de fleste afrikanske ledere fokuserede på de samme emner, som vi lægger vægt på i relation til betydningen af økonomisk udvikling og beskæftigelsesfremme anført af den private sektor. Uddannelse stod også centralt i flere indlæg, herunder behovet for at satse mere på private investeringer og på videregående og tekniske uddannelser. Som bekendt er det netop de temaer, som regeringen pt. sætter fokus på med arbejdet i Afrika-kommissionen, og jeg er meget tilfreds med at opleve, at vi her ligger helt rigtigt i forhold til de afrikanske landes egne ønsker og behov.

Mødet blev afsluttet med vedtagelse af et slutdokument, som var forhandlet på forhånd og derfor desværre ikke fuldt ud afspejler mødets forløb. Det gælder ikke mindst værdien af privatsektorudvikling, økonomisk vækst og beskæftigelse, som ikke er beskrevet godt nok. Efter pres fra Danmark under forhandlingerne dækker dokumentet imidlertid vore politiske prioriteter godt på mange andre områder. Det gælder f.eks. kvinders ligestilling, god regeringsførelse, menneskerettigheder, klima m.v. Jeg var i øvrigt meget tilfreds med, at den franske præsident Sarkozy klart tilkendegav, at EU prioriterer udvikling i Afrika højt, og at EU vil leve op til sin køreplan mod de 0,7% i udviklingsbistand i 2015.

Opfølgningen på både 2015-højniveaumødet og Afrika-mødet vil naturligvis være vigtig, og fra dansk side vil vi nøje følge med i, om de danske prioriteter får tilstrækkelig opmærksomhed i FN-systemets faktiske arbejde fremover.

På baggrund af møderne i sidste uge forventer jeg, at der vil være opbakning til, at verdens ledere samles til et formelt topmøde i 2010 for igen at gøre status over, hvor vi står. Som en forudsætning for, at der er sikret fremskridt mod 2015 målene, ser jeg tre elementer: 1) udviklingslandene skal fortsat styrke det, vi i bistandskredse kalder ”god regeringsførelse”; 2) det internationale samfund skal levere på målsætningen om 0,7 pct. i bistand; og 3) vi skal blive meget bedre til at samarbejde med den private sektor – bistand gør det ikke alene. Det er nogle af de elementer, som vi skal fokusere på, når vi om kun 2 måneder mødes til FN konferencen om udviklingsfinansiering i Doha.